

Nr 106.

Av herr **Laurén**, om anslag till gratifikationer åt inspektörerna för gymnastikundervisningen vid vissa skolor.

Redan vid 1900-talets början voro i vissa landskap och stift genom domkapitlens och direktionens över kungl. gymnastiska centralinstitutets försorg gymnastikinspektörer förordnade. Från år 1914 har Kungl. Maj:t förordnat sådana för samtliga folkskolinspektionsområden.

För sitt arbete hava dessa inspektörer icke åtnjutit annan form av gottgörelse än ersättning för rese- och traktamentskostnader under förrättningsresor enligt klass 3 i förutvarande resereglemente.

Att detta ej varit tillräckligt, har erkänts, och kungl. skolöverstyrelsen har också i ett detaljerat förslag den 3 november 1923, föreslagit, att inspektörerna skulle, förutom rese- och traktamentsersättning i vanlig ordning, erhålla arvoden, bestämda efter förhållandena i varje särskilt inspektionsområde. I genomsnitt räknades därvid med ett belopp av 500 kronor för varje folkskolinspektörsområde, varigenom, då i regel fyra sådana områden skulle tilläggas varje gymnastikinspektör, medelarvodet för inspektör skulle komma att uppgå till 2,000 kronor. Härförutom skulle till gymnastikinspektör utgå ersättning för expenser med i medeltal 200 kronor för varje inspektör. Detta förslag tillstyrktes av sakkunniga för kungl. gymnastiska centralinstitutets omorganisation den 20 maj 1924, men har ej hittills föranlett någon åtgärd från Kungl. Maj:ts sida.

Emellertid har den hittills utgående och som otillräcklig ansedda ersättningen nedsatts genom det nya resereglementets införande. Enligt detta hänföras inspektörerna till klass II C, vilket genom den reducerade skjutslegan och traktamentets uppdelning i *dag-* och *nattraktamenten* minskar inkomsten. Då samtliga dessa inspektörer innehava annan tjänst som huvudsyssla, vilken i allmänhet hindrar dem att någon längre tid vara frånvarande från tjänstgöringsorten, nödgas de i stor utsträckning lägga sina inspektionsresor så, att dessa kunna utföras under dagens lopp och inspektören återvänder till hemmet samma dag. Tillkomsten av de nya bestämmelserna har därför i realiteten medfört en sänkning av traktamentsersättningen för dessa inspektörer från 16 till 12 kronor.

Även om, efter en planerad omorganisation av inspektörsinstitutionen, deras ställning skulle bli bättre, ligger det dock i öppen dag, att under tiden något måste göras för att hålla dem skadelösa för den förlust, de lida genom det nya resereglementets införande. Ovannämnda sakkunniga hava också i skrivelse till Konungen den 14 innevarande januari framhållit

detta och föreslå, att en summa av 20,000 kronor för ändamålet ställes till Kungl. Maj:ts förfogande.

Då dessa tjänstemän sålunda genom en riksdagens åtgärd blivit satta i en sämre ställning än förut, synes det vara en plikt för riksdagen att avhjälpa detta missförhållande. Då detta lämpligen torde ske i form av gratifikationer, till dess en omreglering av löneförmånerna blivit gjord, hemställes,

att riksdagen behagade ställa en summa av 20,000 kronor till Kungl. Maj:ts förfogande, att på sätt kungl. skolöverstyrelsen kan föreslå användas såsom gratifikation till de för gymnastikundervisningen vid rikets småskolor, folkskolor, fortsättningskolor, högre folkskolor samt läroanstalter för dövstumma och blinda anställda inspektörerna.

Stockholm den 21 januari 1926.

Erik Laurén.
